בהנאה ומועלין בו: גופא אמר רב הונא אמר סרב המקיז דם לבהמת קדשים אסור בהנאה

ומועלין בו מתיב רב המנונא חלב המוקדשין

וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין אמר ליה כי קאמרינן לגבי דם דלא מתקיימת בלא דם אבל

חלב דקא מקיימא בלא חלב לא מתיב רב משרשיא הזבל יוהפרש שבחצר ג אין נהנין

ואין מועלין ויפלו דמיה ללשכה אמאי הכא גמי

לא מקיים בלא פרש אמרי זו מאי איריא הדין פרש דמן עלמא קאתי לה זו אזיל האי אתי

אחרינא לאפוקי דם יומגופה הא קתני לא נהנין

ולא מועלין ורמיו ללשכה מסייעא ליה לרבי

אלעזר דאמר ר"א כל מקום שאמרו חכמים

קדוש ואינו קדוש דמיו יפלו ללשכה: מתני׳

י חלב המוקדשין וביצי תורין לא נהגין ולא

מועלין בד"א בקרשי מזבח אבל בקדשי בדק הבית הקריש תרנגולת מועלין בה ובביצתה הבורת מועלין בה ובחלבה: גמ' אלא גבי

מזבח כי אקרשה קרושת דמים לא אית בה

מעילה אמר רב פפא חסורי מיחסרא והכי

קתני בד"א כשהקדיש קדושת הגוף לגבי

מובח יאבל הקדישו קדושת דמים לגבי מובח

נעשה כמי שהקדישו לבדק הבית הקדיש תרנגולת מועלין בה ובביצתה חמורה מועלין

בה ובחלבה: מתני׳ הכל הראוי למזבח

ולא

ייה ואפילון, ב) ל"ל מגופה

ל של חלפים], כשל ל ל מגופש הוא קתני כו' צ"ק בשם ס"י, ג) ממורה לא:, ד) דמיימיל"ק, ה) מיהו כך היה קשיא לי כו' ס' מיהו כך היה קשיא לי כו'

ל"ק, ו) אית בהו מעילה משמע אפילו בתדחות בלים

ליק, ז) חית בהותעינה משמע אפילו בקדשים קלים כרי צ'יק, ז) [לעיל יא], ח) דחזיא לכפרה כר' צ'יק, ע) [וע"ע מוס' ברכות לא. ד"ה המקיז וע"ע ברכות לא. ד"ה המקיז וע"ע

מום׳ יומא נט: ד״ה הואז.

י) נ״ה. כ) אבל ניזה עלמה שרי

דא"כ כו' ל"ק,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל בקדשי

וכו׳ בחלב הק״ד ואח״כ מ״ה אלא כו' השתח וכו' לית

בהן מעילה ומשבי אלא:

גליון הש"ם

תום' ד"ה חלב וכו' כמו

ומום יו זה האב הכו כבה ובו'. כעין זה כתבו תוספות גיטין דף פ ע"ב ד"ה זו וש"נ:

מוסף רש"י

נר מצוה

ים א מיי׳ פ״ב מהלכות יטילה הלכה יא: מעינה הכנה ימ: ב ב מיי' שם פ"ה הל' ו: בא ג מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה יב:

בב ד מיי׳ שם הלי יג ופרק ה הלכה יו:

שימה מקובצת

לן רב הונא אמר זעירא המקיז: כן אמר זעירא המקיז תיבת רב נמחק: גן שבחצר . לא נהנין ולא מועלין ודמיהן . יפלו ללשרה אמאי: דו אמרי רי איריא התם פרש: לה האי אזיל ואחרינא י לאפוקי דם דמגופה אור לאפוקי דם דמגופה הוא קתני: זן בחצר של הקדש הוא הדין: זן אפי האי: זן וקאמר אלא גבי: ען וכו' אפילו אם תיבת אבל נמחק: זן ליה דמתי שיגיע זמנן שמועלין בהם: יאן ליה עולא תיבת עלה נמחק: . כן דהכי פירש מודינא אות ען דהכי פירש מודינא אות ר' נמחק: ען מתוך קושיית דאיכא מעילה בהן מן התורה דמודינא לך: ידן הייתי מקשי כך: יון הייתי מקשה כן: עון משום דקא פסקת האמרת: עון וא"כ הוא דכי אות י' נמחק: יון לכפרה נתתיו ולא למעילה י"ל כרי שחוטה דחזיא לכפרה אבל: יהו וקס״ד מדקאמר דם נעכר יון דקט יו מו קאמו דם נעכו ונעשה חלב דדם: יען דם כלומר הבהמה לא תוכל להתקיים בלא דם וא״כ . חשוב כגוף הבהמה אבל חלב דמתקיימין שפיר בלא חלב: ל] הקדשים ופרש היינו מה שיוצא מיד מן הבהמה וזבל היינו מה שיצא כבר מן הבהמה מזמן מרובה ונדרס ברגלים: כחו שר"ל דמ"מ שישלם אותו שנהנה ממנו מה שנהנה דהיינו הקרן: לנ) לנדבה פיי הגזברין ימכרו אותו ויגיעו דמיו ללשכה: כגן תזבח ולא גיזה בשר: לד] דשריא כדאיתא בבכורות: להן דמן מי ליבעי: **כון** לאתויי גיזו ואות ל' נמחק: **כו**] תגוז וגבי למעוטי אות ו' נמחק: לה] מתיבת ושם עד תיבת לקן מחיבת ושם עד תיבת וכן בס"א אינו: לען א"כ הדרא קושיא לדוכתיה דחלב עצמו אסור ואמאי ותיבות וקשה לן ל"ש: וו בחוד וקשה לך ליש: (1) דאסור מן התורה מ"מ כיון כוי דלא קרינא ביה קדשי ה': (6) נפקי ליה לחולין: (כ) איסורא דאורייתא מדקאמר לא יצא . אפילו בדיעבד ומ״מ ליכא מעילה בהן משום דלא: מעילה בהן משום דלא: ען ובביצתה דהכי ראוי אות א' נמחק: עד מזבח דומיא דקדשי בדק הבית דהיינו קדושת דמים ולכך פריך ומי לית בהן מעילה והלא בכל דבר העומד לימכר לעשות צורך קדשים אית ביה מעילה: (ס) המים שבעזרה וגם: (ח וגר׳ והבור עצמו אינו ראוי לא למזבח ולא אינו ראוי לא למזבח ולא לבדק הבית כי אם למכור ולהביא דמיו לבדק הבית אשפה: (ז) הבית כמו שהם כי אם ע"י מכירה שובך: (ז) בדה"ב אלא למכור ולהביא הדמים כדפי׳ אבל

הוי מעילה בדם אלא מדרבנן וגבי תורים

המקיז דם בכהמת קדשים אסור ומועלין בו. וח״ת הכתיב

לכשיגיע זמנו מועל בהם מה"ת ועוד קשיה דמשמע שבה לישב קושיתו דלעיל קשיח דתשתע שבה נישב קושיחו דנשיג ולא משמע דקאי אההיא דתורין ד'דאייתי ליה יא עלה לכך נראה דהכי יש פירושו מודינא לך דאיכא מעילה מדרבנן כלומר לא כמו שאתה סובר מתוך יגו קושיתו דאיכא מעילה מה"ח מודינא לך דאיכא מעילה מדרבנן דוקא ולא מה"ת וקשיא לי מי איכא מידי כו' כלומר ה' מיהו הייתי יה מקשינן כך והיה קשיא לי על דבריך מי איכא מידי כו' משום מו דהאמר פסיקתא ואמרת דכל קדשים שמתו ילאו מעילה דבר תורה אבל מדרבנו י) אית בהו מעילה אפילו בקדשים קלים ואמאי הא לית בהו מעילה בקדשים קלים קודם שמחו ולבסוף לאחר שמחו איכא מעילה מדרבנן והיינו הא דקאמר לעיל וכי קדושה שבהן להיכן הלכה כלומר קדושה שבהם שלא היה בה מעילה כלל להיכן הלכה שתחול עליה קדושה חמורה והשתח ניחח דמייתי שפיר מדם דחיכה מעילה לבסוף מדרבנן דהוא הדין גבי קדשים שמתו שהיה בהם מעילה מדרבנן ואט"ג דמעיקרא ליכא בהן מעילה כלל והדר דחי התם איכא מעילה במקיז דם אפילו מה"ת ואם כן שוז הויא דכי נמי נשחטה יש בהן מעילה מדרבנן:

לכפר ודרשינן "לכפרה יוז נתרבו ולא למעילה י"ל דה"מ בדם שחוטה יו ההיא לכפרה אבל דם בהמה חיה דלא

חזי לכפרה לא ש: מתיב רב המנונא וביצי תורים כו'. וקס"ד יח דדם כמו חלב ומשני כי קאמר גבי דם דלא מקיימא בלא דם ישו וחשוב כגופה אבל חלב דמקיימא שפיר בלא חלב לא הוי כגוף הבהמה:

כלומר ומ"מ קשיא לי גבי מתניתין דתורין שלא הגיע זמנן דמשמע ליה

ין לכי שיגיע זמנן מועלין בהם ומי איכא מידי דמעיקרא ליח בהו מעילה

קודם שיגיע זמנו ולכשיגיע זמנו אית בהו מעילה וקשיא לפירוש זה חדא

דמאי מייתי ראיה בסמוך מדם דכי יצא לנחל קדרון מועלין בו והלא לא

הפרש והובל שבחצר. פירוש שילאו מן הקדשים ס: ודביי יגיעו ללשבה מכייע ליה לר"א ראמר ר"א כל מקום שאמרו חכמים קרוש ואינו קרוש. כלומר לא נהנין ולא מועלין דמיו יפלו לנדבה משמע שר"ל לאו שישלם אותו שנהנה ממנו את הקרן ול"נ דאם כן מאי איכא בין לא מועלין מדרבנן למועלין מדרבנן דאפילו כי איכא מעילה מדרבנן לא משלם אלא קרן כדפי במתני' וכל לא מועלין דמתני' ר"ל דלא מועלין אף מדרבנן אלא ה"פ ודמיו יפלו לנדבה הגזברים חייבים ליטפל בפרש ובזבל למוכרן ולהגיע דמיו ללשכה וה"ק ר"א כ"מ שאמרו חכמים קדוש ואינו קדוש כמו חלב המוקדשין וכיולא בו שאין יכולין ליהנות מהם מה יעשו מהם יפלו דמיו לנדבה כש: חלב השוקדשין וביצי תורין לא נהגין ודא מועדין. פירוש חלב של בהמה נקבה של קדשים וכן בילים של חורין של הקדש שקדושתם קדושת מובח כדמפרש ואזיל וא"ת הא תינח בבילי תורים הול תלינו שיהא שום איסור בהם אלא חלב המוקדשין הא אשכחן דאסור אף בפסולי המוקדשין דאמר (בכורות דף טו.) חזבח יבשר ולא מלינו שיהא שום איסור בהם אלא חלב המוקדשין הא אשכחן דאסור לחלוב כי היכי דדרשינן שם) מחזבח ולא גיזה דאסור לגזוז י) אבל החלב עלמו חלב וא"כ אמאי אין מועלין וי"מ דכי אסר רחמנא חלב ה"מ לענין שאסור לחלוב כי היכי דדרשינן (שם) מחזבח ולא גיזה דאסור לגזוז י) אבל החלב עלמו שרי מידי דהוה אגיחה דשרים דח ול"נ דוודתי א"א לומר כן דהא אמרי" בפ' השוחט (חולין דף לי.) הואיל ואסירי בגיזה ועבודה דמן לה ליבעי קבורה ומאי קאמר והא גיזה עצמה שריא אלמא מייתי ראיה מחלב דאסור אף כי נחלב כבר והא דמייתי גיזה ° כמו וכו׳ הוא ושיטפת הש״ס הוא לאיחויי כיו בהו לגיזה ועבודה ואין לחמוה מיש חלב מגיזה דגבי גיזה דרשי (גכורות שם) דאסור לגזוח וגיזה שרי וגבי חלב אף כי נחלב אסור וי"ל דהכא והכא במשמעותיה דקרא דלמעוטי גיזה כתיב חובה כלומר אבל לא חגוז כיו למעוטי חלב כתיב ואכלת בשר דמשמע אבל חלב לא חאכל כיו ושם בחולין (דף לו.) פירש כן אלמא משמע דחלב עלמו אסור וכן משמע בהדיא בבכורות (דף ו:) דקאמר מדאסר רחמנא חלב של פסולי המוקדשין הא חלב דחולין שרי א"כ כש דחלב עלמו אסור וקשה לן אמאי אין מועלין ונרא' לפרש למורי שי׳ דנהי דאסור ע מ"מ כיון דאינו ראוי לבא למובח אין מועלין דלא הוו קדשי ה׳ וגם אין חיות הבהמה תלוי בו דלהוי חשוב כגוף הבהמה וראיה מדאמר בר״ה (דף כמ.) שופר של עולה לא יתקע ואם תקע יצא שופר של שלמים לא יחקע ואם חקע לא יצא וקאמר החם מ"ש ומשני גבי שופר של עולה כיון דמעל נפקי לא לחולין אבל של שלמים דליכא מעילה איסור הוא דרכיב עליה אלמא דבשופר של שלמים איכא איסורא לם ומ"מ ליכא מעילה בשלמים משום דלא הוו קדשי ה":

הקדיש תרנגולת מועלין בה ובביצתה. גם דהכל רלוי לימכר ולהביל הדמים לבדק הבים: אלא גבי מובח כי אקדיש קדושת דמים לית בהו שעילה. קס"ד דה"ק במתני' בד"א בקדשי מזכח שהקדישו ללורך מזכח למוכרו וליקח מהן לורכי מזכח לה וקדשי בדק הבית ההיינו קדושת דמים: במה דברים אמורים שהקדישו קדושת הגוף לגבי מזבח. פירוש ליקרב לגבי המזכח וא"כ לא היה דעתו להקדיש דבר ההיינו קדושת דמובה בו'. כדמפרש ואזיל הקדיש בור מלא מים דהמים שאין ראוי למזבח בו'. כדמפרש ואזיל הקדיש בור מלא מים דהמים ראוים לבדק הבית לגבל בהן את הטיט אבל אין ראוים למזכח שהרי הקרב והכרעים לא היו רוחלים אלא באמת המים לה וגם לא חזו לניסוך המים דבעינן בניסוך המים שיהיו מים חיים כמו ששנינו בפרק לולב וערבה (סוכה דף מח.) שהיה ממלא ממעיין בית השילוח כדנפקא לן החם יארים דפפיקן במסון שארים משיר חים כחו שפמים לפנין מוצב אלום אך הבית ליז שובך חלא יוונים היוונים ראוים לחקרבה מדרת מדכתיב ושאבתם מים בששון וגוי ליז אשפה חלאה זבל אין ראוי לא למזבח ולא לבדק הבית ליז שובך חלא יוונים היוונים ראוים להקרבה אבל השובך אין ראוי לבדק הבית ליז דשובך שוה הרבה ואין עוקרים אבניו 0 לשום בבדק הבית דאם כן פוחתין דמיו וכן באילן ובפירות אין האילן ראוי לבדק הבית ליז לקורות דאם כן היה פוחת דמיו והפירות אין ראוין למובח כדכתיב (ויקרא ב) כל שאור וכל דבש לא תקטירו ודבש היינו כל מיני מתיקה אך אם הוא זית או גפן מו ראוים למובח זית לשתן למנחות וגפן ליין לנסכים ואין ראוים לבדק הבית כדפרישית: ומועלין

אין עוקרין את האבנים ממש לשום אותן לבדק הבית דא"כ היה פוחת דמיו דהשובך שוה יותר כשהוא שלם מליטול את האבנים אין עוקרין את האבנים ממש לשום אותן לבדק הבית לעם הבית לעשות קורות אות ל' נמחק: מ) גפן היה ראוי למובח זית. שמן למנחות גפן. יין לנסכים:

המקיז דם לבהמת קדשים. אותו דם שהקיז אסור בהנאה ומועלין בו דכיון דלא חזי לאריקה חשיב כגופה דבהמה ומועלין בו וכיון דאית ביה האי מעילה מעיקרא מש"ה אית ביה מעילה נמי לאחר שיצא לנחל קדרון אבל תורין דלא הויא בהו מעילה מעיקרא כלל קשה לי: איסיביה רב המנונא חלב המוקדשין וכו'. ולא אמרי' דכגופה דאמר 6רב 6 אהמקיז דם לבהמת קדשים אסור

דמי הכי נמי לימא גבי מקיז דם אמאי מועלין: דלא מסקיימם הבהמה בלא דם. דדם הוא הנפש להכי אמרי׳ כגופה דמי ומועלין בו: הא מסקיימא כלא חלב. הלכך אין מועלין בו: הוכל והפרש. של קדשים שהוא בחצר וז ה״ה בכל מקום אלא דרכו להיות בחלר של הקדש לא נהנין ולא מועלין: ויפלו דמיו ללשכה גרסיי: הכא נמי לא מקיימא הבהמה בלא פרש. שלא יהא קלת פרש במעיה וכגופה הוא ולימעול ביה: אמרי. לא דמי דמה לפרשה דפרש מעלמא אתי לה לבהמה מחמת מאכל של חולין אפילו אחרינא יו אזיל מגופה לגמרי אמי כשתחזור ותאכל ולא כגופה דמי הלכך אין מועלין בו: לאפוקי דם. דגופה של בהמה היא שהרי נברא עמה הלכך מועלין בו: קסני לא נהנין ולא מועלין ודמיו ללשכה מסייע ליה לר"א דאמר כל מקום שאמרו הכמים קדוש ואינו קדוש. דהיינו לא נהנין ולא מועלין דמיו יפלו ללשכה: בזתבי" בד"א בקדשי מובת. הואיל וחלב ובילים אינן ראוין למזבח הלכך אין מועלין בהן: אבל בקדשי בדק הבית. הואיל וקדושת דמים הן וכולן

ראוין לבדק הבית אפילו אם הקדיש תרנגולת וכו׳ דמועלין בין בבילים בין בחלב: גבו' (א) השתא קא דייק למתני' דקתני בד"ח וקאמר יו גבי מובח אפילו

אסור בהנאה ומועלין בו ואע"ג. דקי"ל אין מועלין בדמיס, ילפינן לה מקראי במסכת יומא (נפי) ובשחיטת חולין (קיד.) הני מילי כשטשחטו לכם על המזבח לכפר (ויקרא יו) לכפר נחמיו לך ולא למעילה, אבל בדם הקזה כי אקדשיה קדושת דמים לית בהו מועלין, כלומר אם נהנה מביא קרבן מעילה (ברבות לא.). חלב המוקדשין. חלג של מעילה דהכי משמע בד"ח בקדשי מזבח חבל בקדשי בדה"ב וכו' עו חבל אם הקדיש בהתה ועוף למובח שיקנה מהם דבר הראוי למובח אין מועלין בחלב ובינים ואמאי ליח בהן מעילה אלא אמר רב פפא כוי: מוסלטיו (תמורה לא:). וביצי מוקשק (ומוחדו לא). דביבי תורין. גבי קדשי מובח נקיט מורין דחזי לגבי מובח, וגבי קדשי בדק הביח נקט תרנגולת ולא מורין, דאורחא דמילתא

נקט, דאין דרך להקדיש לבדק הבית דבר הראוי למובח (שם). למזכח ולא לכדק הבית. כגון שול וכבש ועז כ יבני יונה סולת ולבונה ויין ושמו. כל הנד גופו ראוי למזבח ואין ראוי לכבשן בבנין (רשב"ם

רריוו ורשוח

לאלתר כשנשחט קודם שנתקבל בכלי אין מועלין בו: המקיז דם לבהמת קדשים. אותו דם שהקיז: . אסור בהנאה ומועלין בו. רכיון דלא חזי לזר הבהמה בלא דם. דדם הוא :בוי הופש הלכך מועלין בו הזרל והפרש שרחצר. של המדש וה"ה דאפי' בכ"מ של הקדש: הכא נמי נימא . לא מתקיימא בהמה בלא פרש. שלא יהא לה קצת פרש בבטנה ולימעול ביה: אמרין. לא דמי דמה לפרשה דפרש מן עלמא אתי לה לבהמה מחמת מאכל אפילו אזיל האי לגמרי מגופא אתי

אחרינא כשתחזור ותאכל ולא כגופא דמי: מסייעא ליה לר׳ אלעזר. הא דקתני לא נהנין ולא מועלין דהיינו קדום ואונה קדוש 6) והכי מסייע ליה דקדוש ואינו קדוש זהו לא נהנין ולא מועלין דההיא דקתני לא נהנין ולא מועלין מסייע בה הכי ודמיו יפלו ללשכה לבדק הבית ובמסכת זבחים הויא: בד״א בקדשי מזבח. דהואיל וחלב וביצים אינן ראוין למזבח הלבך לא נהנין ולא מועלין: אבל בקדשי בדק הבית. הכי נמי דמועלין בהן הואיל וקדושת דמים הן ראוין הן לגבי בדק הבית.

השתא קא דייק לה למתני דרקתני בד"א כר: וקאמר אלא בקדשי מזבח אי אקדיש להאי חלב ובצים לקדושת דמים. למזבח שיקנה מהן דבר הראוי למזבח לא אית ביה מעילה אמאי: אלא אמר רב פפא חסורי מחסרא כר.